

Nr 420

Av herr **Magnusson** i Nennesholm m. fl., om underhållsbidrag till vissa skogsbilvägar.

(Lika lydande med motion nr 358 i Första kammaren)

Anslag till enskild väghållning utgår från såväl sjätte som nionde huvudtiteln. Från sjätte huvudtiteln utgår byggnadsbidrag till sådan väg som är av väsentlig betydelse som samfärdsled för en bygds befolkning (byväg). Underhållsbidrag från denna huvudtitel utgår där vägen är av väsentlig betydelse för en stor allmänhet eller för trafik av andra väghållare eller där vägen är av väsentlig betydelse såsom samfärdsled eller utfart från en bebyggelse och vägen är av betydande längd eller vägens nödiga underhåll eller vinterväghållning måste anses vara för väghållarna synnerligen betungande. Dessutom kan bland annat beviljas istandsättningsbidrag. I årets statsverksproposition föreslås att såväl byggnads- som underhållsbidrag till sådana vägar som är statsbidragsberättigade under sjätte huvudtiteln skall utgå med normalt 70 % av uppskattade kostnaden.

Från nionde huvudtiteln utgår bl. a. statsbidrag för byggande av skogsbilvägar. Bidraget utgår till byggande av s. k. stamväg med högst femtio procent av den av skogsvårdsstyrelsen godkända kostnaden. Till byggande av annan skogsväg utgår bidraget med högst fyrtio procent. Då synnerliga skäl föreligger kan högre bidrag utgå. Underhållsbidrag utgår däremot aldrig från nionde huvudtiteln till skogsbilvägar.

I motiven för den nu föreslagna höjningen av procentsatserna för underhållsbidrag till de enskilda vägar som erhåller bidrag från sjätte huvudtiteln framhåller 1960 års vägsakkunniga med all rätt bl. a. att den ökade fritidstrafiken tillväxer kraftigt. Denna fritidstrafik innebär i många fall stora påfrestningar på de enskilda väghållarnas underhållskostnader. Detta gäller dock inte endast vägar som erhåller bidrag från sjätte huvudtiteln utan ofta även egentliga skogsbilvägar. Gränsdragningen mellan de vägar som erhåller underhållsbidrag från sjätte huvudtiteln och de skogsbilvägar som endast kan erhålla byggnadsbidrag från nionde huvudtiteln är ofta i många fall en rent konstlad gränsdragning, och skillnaden dem emellan motiverar på intet sätt den mycket stora skillnaden i bidragsmöjligheter. Då de enskilda skogsägarna inte kan erhålla bidrag till underhållskostnaderna tvingas de ibland att stänga av sina vägar för utomstående trafik. Det är i och för sig mindre lyckligt att allmänheten inte fritt kan utnyttja de vägar som finns. Å andra sidan kan, som bl. a. framhålles i tredje

lagutskottets utlåtande nr 3 år 1962, ej gärna göras någon inskränkning i väghållarnas rätt att förbjuda trafik av utomstående på skogsbilväg med mindre medel för vägkostnaderna i ökad utsträckning ställs till förfogande från det allmännas sida.

Skogsägarna ser i regel med glädje att en ansvarsmedveten allmänhet får ett ökat intresse för natur- och friluftsliv. Det får dock icke vara så att allmänhetens ökade friluftsintrasse utgör en belastning för skogsägarnas näringsutövande. Ur såväl den turistande allmänhetens som ur skogsägarnas synpunkt är därför den bästa lösningen, att staten i ökad utsträckning bidrager till finansieringen av underhållet av skogsbilvägarna. Bli detta icke fallet, måste man räkna med att allteftersom fritidstrafiken ökar i omfattning, blir denna fritidstrafik en svår belastning på alltfler skogsbilvägar, och skogsägarna tvingas i ökad utsträckning att stänga av dessa vägar för utomstående trafik.

Vad som behövs i fråga om åtgärder från statens sida är framför allt att gränsdragningen mellan de vägar som kan erhålla bidrag från sjätte huvudtiteln och de vägar som kan erhålla endast byggnadsbidrag från nionde huvudtiteln görs mindre skarp. De med utomstående trafik mest trafikerade egentliga skogsbilvägarna bör följaktligen kunna erhålla statligt bidrag till underhållskostnaden, varemot markägaren i gengäld förbinder sig att ej avstänga vägen utan länsstyrelsens medgivande.

Med stöd av vad ovan anförts hemställer vi därför,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt översyn av bestämmelserna för statsbidragstilldelningen till enskilda skogsbilvägar och om förslag till riksdagen angående sådan ändring i bidragsbestämmelserna, att underhållsbidrag kan utgå för skogsbilvägar med ett för väghållaren betungande inslag av fritidstrafik i enlighet med vad som anförts i motionen.

Stockholm den 25 januari 1963

Arne Magnusson

i Nennesholm

Rune Gustavsson

i Alvesta

Harry Wahrendorff

Bengt Börjesson

i Falköping